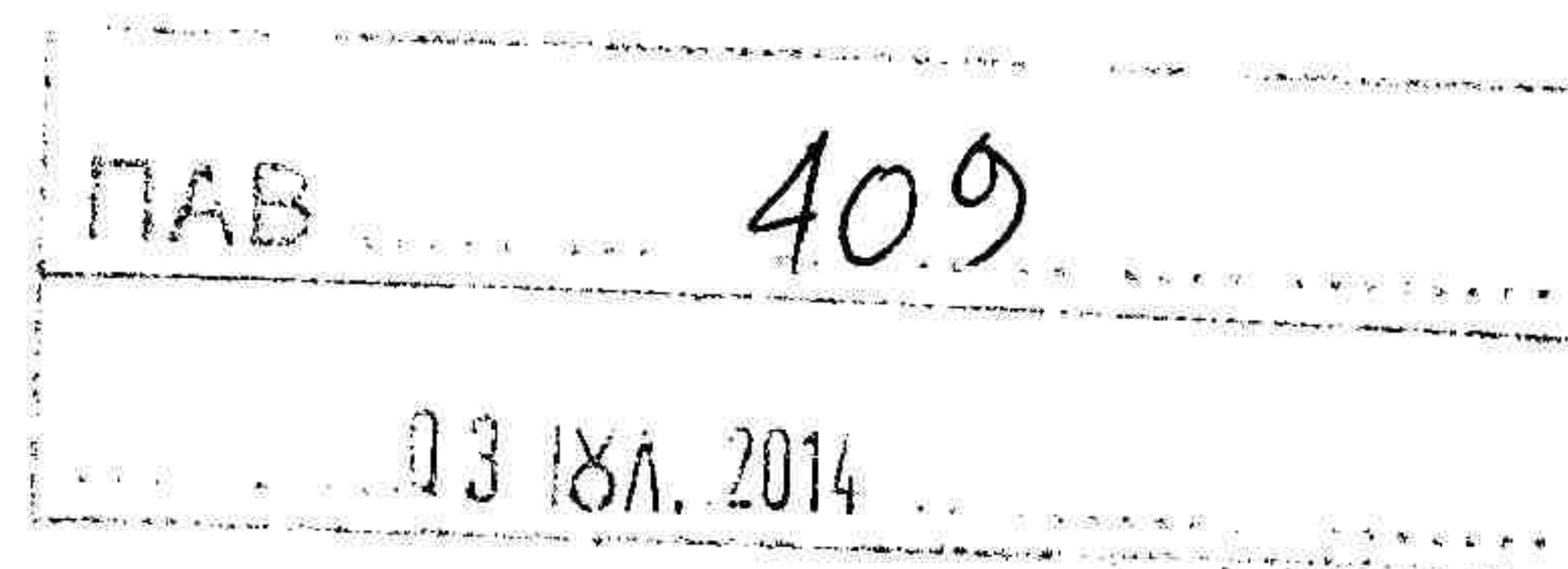

Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί της επιστολής & του υπομνήματος που μας προώθησε με email η "Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος & Πολιτισμού", σχετικά με υπό ψήφιση σχέδιο Νόμου του ΥΠΕΚΑ.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

Απαραίτητες για την οικονομική ανόρθωση της χώρας προϋποθέσεις είναι αφ' ενός η εδραίωση της ασφάλειας δικαίου και αφ' ετέρου την ενθάρρυνση εκείνων μόνο των επενδύσεων οι οποίες θα είναι μακροχρόνια βιώσιμες. Πρόσφατες άλλωστε είναι οι περιπτώσεις των οικονομικών φουσκών της Ισπανίας και της Ιρλανδίας όπου τον ενθουσιασμό μιας δήθεν αναπτυξιακής κραιπάλης ακολούθησαν έτη σκληρής πειθαρχίας και δημοσιονομικών περιορισμών, που ακόμα συνεχίζονται.

Τα δύο υπ' όψιν νομοσχέδια φαίνεται δυστυχώς να τείνουν προς την αντίθετη κατεύθυνση, δηλαδή προς την ανασφάλεια δικαίου, την ενίσχυση ενός πελατειακού και εξ' ου μη ορθολογικού πολιτικού/οικονομικού συστήματος, και την ενθάρρυνση μη βιώσιμων επενδύσεων.

Τούτο είναι εμφανές στην περίπτωση του νομοσχεδίου περί χωροταξίας που υποβαθμίζει τον γενικό περιφερειακό χωροτακτικό σχεδιασμό για χάρη των ειδικών χωροταξικών σχεδίων που αφορούν χωριστές οικονομικές δραστηριότητες. Είναι φανερό ότι ένα τέτοιο σχήμα, ιδίως όταν το νομοσχέδιο προβλέπει την δυνατότητα αλλαγής στα ειδικά χωροταξικά σχέδια με απλή υπουργική απόφαση, ενισχύει τις γνωστές πελατειακές τάσεις της διοίκησης εφ' όσον θα είναι στο χέρι της να ευνοήσει προτιμώμενους από την διοίκηση επενδυτές ενάντια σε ήδη εγκατεστημένες και λειτουργικές οικονομικές μονάδες ή σε βάρος κατοικημένων περιοχών. Έτσι όμως καταργείται η ασφάλεια δικαίου. Μοιραίο αποτέλεσμα: ξένοι επενδυτές που αρνούνται να «καταστούν πελάτες» ώστε να πετύχουν, δεν θα επενδύσουν στην πραγματική οικονομία της χώρας, αλλά μόνον ίσως στον γενικότερο «ελληνικό κίνδυνο».

Παραμεφερείς είναι οι αδυναμίες του νομοσχεδίου περί αιγιαλού. Σε μια εποχή όπου η τεράστια πλειοψηφία της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας επιμένει ότι απαιτούνται και μέτρα αποτροπής του κινδύνου της κλιματικής αλλαγής και μέτρα προσαρμογής προς αυτήν, το νομοσχέδιο περί αιγιαλού αντί να διευρύνει την περιοχή αιγιαλού, κάτι που θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως προορατικό μέτρο προσαρμογής σε επερχόμενο κίνδυνο, την μειώνει, σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα σε έκταση μόνο δέκα μέτρων.

Μήπως η διοίκηση πιστεύει ότι μόνον η Ελλάδα δεν θα υποστεί τις συνέπειες της ήδη συντελούμενης παγκόσμιας κλιματικής αλλαγής; Ή μήπως δεν έχει ενστερνιστεί ακόμα την Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιων Ζωνών; Ή τέλος μήπως ακολουθεί το γνωστό ρητό του Λουδοβίκου XIV “Après moi le deluge”, που φαντάζει ιδιαίτερα επιτυχημένο στην συγκεκριμένη περίπτωση, εφ' όσον τα περισσότερα κτίσματα στην «απελευθερωμένη περιοχή» μοιραία θα καταποντιστούν σε λίγες δεκαετίες, αφού βέβαια έχουν πρόσκαιρα ικανοποιηθεί κάποιοι «πελάτες» της γενιάς μας;

Και όμως ήδη υπάρχουν χώρες, όπως η Μεγάλη Βρετανία, όπου κάθε χρόνο χάνονται για πάντα κάποιες παραδοσιακά στεριανές περιοχές στις μαινόμενες χειμερινές τρικυμίες. Και ναι μεν το ανάγλυφο των ελληνικών ακτών είναι γενικά εντονότερο από το αγγλικό, αλλά υπάρχουν περιοχές εκτεθειμένες σε

μεγάλο κίνδυνο, όπως π.χ. η Δυτική Πελοπόννησος, η Αιτολοακαρνανία, ο Παγασητικός και ο Θερμαϊκός Κόλπος.

Εάν το πρώτο σφάλμα της άρνησης αυξήσεως της αιγιαλιτικής ζώνης παραμένει δυσεξήγητο, το δεύτερον σφάλμα, η πρόταση νομιμοποίησης αυθαιρέτων στον αιγιαλό και την παραλία είναι δυστυχώς αναμενόμενη. Η πρόταση αυτή όχι μόνο δεν θα οδηγήσει σε ασφάλεια δικαίου και έτσι την προώθηση των υγιών επενδύσεων που τόσο χρειάζεται η χώρα αλλά σε ακυρώσεις κανονιστικών πράξεων που θα στηριχθούν σε έναν νόμο επισφαλή και ίσως μια σειρά αντεγκλήσεων με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καλούνται να εφαρμόσουν τις Οδηγίες.

Είναι εμφανές ότι το πολιτικό σύστημα έχει σχεδόν μόνιμη τάση να ευνοεί όχι εκείνους τους πολίτες που τήρησαν τους νόμους αλλά εκείνους που δεν τους τήρησαν και ως εκ τούτου έχουν κίνητρο να «τακτοποιηθούν» και έτσι να χρωστούν πελατειακή χάρη. Αναφέρομε απλώς ότι οποιαδήποτε συλλογική τακτοποίηση παρανομίας ενθαρρυνθεί σωρεία μελλοντικών παρανομιών και ως εκ τούτου απομακρύνει την ημέρα όταν θα αναγνωρισθούμε από ξένους και εγχώριους επενδυτές ως χώρα ασφάλειας δικαίου. Με λίγα λόγια συνεχίζουμε στον ακριβώς λανθασμένο δρόμο εφ' όσον στόχος μας είναι ένα υγιές και μακροχρόνιο επενδυτικό ενδιαφέρον για την χώρα.

Πιο άμεση θα είναι η ζημία της εθνικής οικονομίας από την προτεινόμενη διευκόλυνση δημιουργίας μονίμων ιδιωτικών κατασκευών για επιχειρηματικό σκοπό σε παραλίες, που αποτελεί το τρίτο σφάλμα.

Δυστυχώς το μεγαλύτερο τμήμα του πολιτικού κόσμου και της διοίκησης δεν έχουν αντιληφθεί ούτε το κυριότερο θετικό στοιχείο του ελληνικού τουρισμού αλλά ούτε και τον μεγαλύτερο κίνδυνο που τον απειλεί. Το θετικό συστατικό στοιχείο είναι η απaráμιλλη ποιότητα της ελληνικής φύσης και η αναντίρρητη σημασία των πολιτισμικών αξιών του ελληνισμού. Αυτά αποτελούν κατ' εξοχήν μείζονα συγκριτικά πλεονεκτήματα για την οικονομία της χώρας, που δικαιώνουν την εύλογη ελπίδα όσων δραστηριοποιούνται στον τουρισμό, να εισπράττονται περισσότερα κατά μέσον όρον από τον κάθε επισκέπτη σε σύγκριση με άλλες χώρες ανταγωνιστικές.

Η οδυνηρή όμως πραγματικότητα είναι ότι ο ελληνικός τουρισμός εισπράττει όχι περισσότερα αλλά λιγότερα ανά επισκέπτη σε σχέση με δύο εκ των σημαντικότερων ανταγωνιστών μας, δηλαδή την Ισπανία και την Κύπρο. Γιατί; Κατά γενική ομολογία για δύο λόγους. Πρώτον διότι η Ισπανία και η Κύπρος έχουν επενδύσει με πιο αποτελεσματικό τρόπο σε άρτιες τουριστικές υποδομές. Δεύτερον, διότι αρχές και επενδυτές στην χώρα μας υπέκυπταν συχνά στον πειρασμό να κυνηγούν το εύκολο κέρδος και να αγνοούν ότι η διατήρηση των φυσικών ιδιοτεροτήτων και της πολιτισμικής ταυτότητας οποιασδήποτε περιοχής αποτελούν αναγκαίο στοιχείο οποιασδήποτε επένδυσης φιλοδοξεί να επιτύχει διαχρονικά.

Έτσι ο σεβασμός του κοινόχρηστου αγαθού της παραλίας δεν αποτελεί μόνον ηθική και περιβαλλοντική επιταγή αλλά απαραίτητη βάση οποιασδήποτε μακροχρόνιας οικονομικής επιτυχίας.

Τέταρτο σφάλμα αποτελεί η πρόβλεψη του νομοσχεδίου να καταργηθεί το ανώτατο όριο των 500τ.μ. για επιχειρηματική εκμετάλλευση όπως και η συνακόλουθη υποχρέωση για ελεύθερες ζώνες εκατόν τουλάχιστον μέτρων μεταξύ περιοχών επιχειρηματικής εκμετάλλευσης. Η πρόταση αυτή ενισχύει ακριβώς τις τάσεις προς την αισχροκέρδεια που δυσφημίζουν τον ελληνικό τουρισμό και μειώνουν την είσπραξη ανά επισκέπτη. Χαρακτηριστικό στοιχείο οποιασδήποτε περιοχής με φθηνότερο τουριστικό προϊόν είναι ακριβώς η απουσία ελεύθερων μη εμπορεύσιμων χώρων στις παραλίες. Η απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών ότι εννοεί απλώς να μειώσει τα εκατό μέτρα σε εβδομήντα δεν αναφέρεται σε καμία διάταξη στο νομοσχέδιο στη σημερινή του μορφή. Αντί οποιασδήποτε μείωσης ελεύθερων μη εμπορεύσιμων χώρων στις παραλίες μια μακρόπνοη τουριστική πολιτική θα αύξανε αυτούς τους χώρους για να αναβαθμίσει το τουριστικό μας προϊόν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν πρόσφατα ένα Δημοτικό Συμβούλιο πρότεινε να επεκτείνει τις εμπορευόμενες παραλιακές περιοχές, αντιμετώπισε την αντίθεση και του οικείου Σωματίου Ενοικιαζομένων Δωματίων του Δήμου αλλά και την άρνηση των εν Αθήναις και Ρόδω συντοπιτών του νησιού, με αποτέλεσμα να ακυρώσει την αρχική του απόφαση. Προφανώς οι πολίτες που δραστηριοποιούνται στον τουρισμό είναι πολύ μπροστά απ' εκείνους που προετοίμασαν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ασφαλώς αποτελεί εύλογη επιθυμία της διοίκησης και οποιασδήποτε επιχείρησης να μεγιστοποιήσει τα οικονομικά οφέλη από σημαντικές επενδύσεις. Στην περίπτωση μιας στρατηγικής περιβαλλοντικά και οικονομικά επιτυχημένης, μπορεί να κριθεί ότι το γενικότερο εθνικό συμφέρον υπερισχύει του παραδοσιακού δικαιώματος ελεύθερης χρήσης του αιγιαλού άνευ τιμήματος από τον κάθε έλληνα πολίτη. Εάν όμως η απόφαση αυτή έγκειται στα χέρια μιας και μόνον αρχής, χωρίς τον επιστημονικό έλεγχο ενός πολυμελούς επιστημονικού οργάνου, θα εμπεδωθεί η αντίληψη ότι προωθείται η δημιουργία μιας νέας ολιγαρχίας εις βάρος της συνταγματικής επιταγής για κοινόχρηστη χρήση των παραλιών και της ισόνομης μεταχείρισης των πολιτών.

Είναι επομένως απόλυτα απαραίτητο οι εξαιρέσεις στον κανόνα να είναι λίγες και αιτιολογημένες. Αντίθετα το νομοσχέδιο για τα Χωροταξικά Σχέδια εξουσιοδοτεί έναν και μόνο υπάλληλο της κεντρικής διοίκησης ο οποίος είναι πιθανότατο να υφίσταται αφόρητη πίεση από τον πολιτικό του προϊστάμενο, να λαμβάνει τέτοιες αποφάσεις.

Τέλος το νομοσχέδιο περί αιγιαλού, σύμφωνα άλλωστε με την επικρατούσα αλλά λανθασμένη αντίληψη ότι η πρόσκαιρη οικοδομική δραστηριότητα ισούται με μακροχρόνια οικονομική ανάπτυξη, σκόπιμα αγνοεί ότι οι προστατευόμενες περιοχές που έχουν ενταχθεί στο πανευρωπαϊκό δίκτυο Natura 2000 ήδη προσφέρουν όχι μόνον περιβαλλοντικά και αισθητικά αλλά και οικονομικά στην υγιή ανάπτυξη του τουρισμού. Πολλές προστατευόμενες περιοχές ήδη αριθμούνται μεταξύ των σημαντικότερων χώρων περιπατητικού ή ιστιοπλοϊκού τουρισμού και άλλες μπορούσαν να προστεθούν με τον κατάλληλο σχεδιασμό και την δημιουργία υποδομών για τα δύο αυτά κρίσιμα για την χώρα μας είδη τουρισμού.

Διατηρούν και διασώζουν σπάνια και μάλιστα ενδημικά είδη χλωρίδας και πανίδας. Τα οικοσυστήματα τους αυτά προσφέρουν διαχρονικά καίριες υπηρεσίες σε ευρύτερες περιοχές. Σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν την απαραίτητη προϋπόθεση μιας επιτυχημένης γειτονικής επιχειρηματικής δραστηριότητας χωρίς να αποκλείεται να φιλοξενούν ήπιες οικονομικές δραστηριότητες και οι ίδιες. Είναι όμως οικονομικά ασύμφορη και περιβαλλοντικά ολέθρια η επέκταση βαρειών ή έντονων οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων, σε περιοχές Natura χωρίς προηγούμενη επιστημονική διαπίστωση της φέρουσας ικανότητας της κάθε περιοχής που έχει ενταχθεί στο πανευρωπαϊκό δίκτυο Natura 2000.

Ακριβώς διότι υπάρχουν προβλήματα προς επίλυση όσον αφορά τον αιγιαλό και ακόμη περισσότερα που απαιτούν την ύπαρξη ενός άρτιου πλαισίου επιστημονικής χωροταξικής διαβούλευσης, είναι απαραίτητο να μην αλλάξει το δεύτερο ώστε να αντιμετωπισθεί μεταξύ άλλων με ρεαλιστικό και υπεύθυνο τρόπο το πρώτο. Η χώρα πρέπει πάση θυσία να ξεφύγει από την αρχή της νομικής ασάφειας και πελατειακής εύνοιας που αποτελούν βαρύτατη κληρονομιά παλαιότερων ξένων δυναστών παλαιότερων εποχών η οποία συνεχίζει να ταλανίζει την χώρα και να μας διακόπτει από το Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Subject: [Τ] ΕΛΛΕΤ - ΕΠΕΙΓΟΝ- Αγωνιζόμαστε ενάντια στο Σχέδιο Νόμου "Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη"

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2014

Αγαπητοί φίλοι,

Σήμερα κατατίθεται στη Βουλή και αύριο ψηφίζεται σε (βολικό) θερινό τμήμα, το Σχέδιο Νόμου «**Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη**».

Δεν μπορούμε να αποδεχτούμε τόσο την εξαιρετικά βραχεία – μόλις λίγων ωρών – συζήτησή του στην Βουλή όσο και την πληθώρα των άκρως επισφαλών και ζημιογόνων διατάξεων του.

Το Σχέδιο Νόμου ανοίγει την Κερκόπορτα για μεγάλες και ανεπανάρθωτες καταστροφές στην – ακόμα πανέμορφη – χώρα μας.

Στείλτε σήμερα το βράδυ μήνυμα σε βουλευτές, ιδιαίτερα της συμπολίτευσης (δείτε τον επισυναπτόμενο κατάλογο). Διαδώστε το σε φίλους, γνωστούς και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Μένουν μόνο λίγες ώρες!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Περιβάλλοντος και Πολιτισμού
Τριπόδων 28
105 58 Αθήνα
Τηλ: 210 3225245
Fax: 210 3225240

Email: elet@ellinikietairia.gr

www.ellet.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Περιβάλλοντος και Πολιτισμού

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:
«ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

Ακολούθως παρατίθενται συνοπτικά και επιγραμματικά οι κρισιμότερες αδυναμίες του σχεδίου νόμου, όπως πρόέκυψαν έπειτα από την εκτενείς παρεμβάσεις μας κατά τις διαβουλεύσεις που προηγήθηκαν. Θεωρούμε ότι αν δεν θεραπευθούν τα παρακάτω σημεία και κατευθύνσεις το σχέδιο νόμου αποτελεί κατάργηση της έννοιας του χωροταξικού σχεδιασμού και της προστασίας του περιβάλλοντος.

- ❖ **Τίθεται προς συζήτηση ένα σχέδιο νόμου-σκούπα που ανατρέπει εκ βάθρων το θεσμικό πλαίσιο άσκησης του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού.** Κατά την προσπάθεια να ομογενοποιηθούν υφιστάμενες χωρικές ρυθμίσεις και να εκσυγχρονιστεί το τεχνικό υπόβαθρο αφαιρούνται μονομερώς οι περισσότερες δικλίδες ασφαλείας για την προστασία του περιβάλλοντος, υιοθετώντας γενική κατάργηση εύλογων ορίων που υποχρεωτικά οφείλει να θέσει ο χωροταξικός σχεδιασμός.
- ❖ **Καταργείται το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.** Σύμφωνα με τις προωθούμενες διατάξεις τα μοναδικά πλαίσια Σχεδιασμού που θα υπάρχουν σε εθνικό επίπεδο είναι τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (πλέον επονομαζόμενα «Εθνικά»), τα οποία όμως αποτελούν τομεακές προσεγγίσεις που στερούμενα ενός συντονιστικού σχεδίου, αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τις σύγχρονες προκλήσεις του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού ολιστικά. Επιχειρούν μερική αντιμετώπιση ρυθμίσεων του εθνικού χώρου (αστική ανάπτυξη, υποδομές θαλάσσιος χώρος) δημιουργώντας αντιφάσεις και αλληλοσυγκρουόμενες μεταξύ τους ρυθμίσεις για τα κύρια θέματα χωρικής ανάπτυξης της χώρας.
- ❖ **Δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να επιφέρει τροποποιήσεις σε διάφορα επίπεδα του Περιφερειακού και Τοπικού Χωρικού Σχεδιασμού με απλές Υπουργικές Αποφάσεις** και μάλιστα χωρίς αυτή η απόφαση να τίθεται σε διαδικασία διοικητικής ή ευρύτερης διαβούλευσης της γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας και Αειφόρου Ανάπτυξης ή να συνοδεύεται από μελέτη και διαδικασία Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης.
- ❖ **Πολιτικοποιείται και γίνεται κατευθυνόμενη η λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας και Αειφόρου Ανάπτυξης.** Το ανώτατο αυτό γνωμοδοτικό όργανο της Πολιτείας αποτελεί όργανο κοινωνικής διαβούλευσης και διαλόγου, όμως ο ορισμός του Γενικού Γραμματέα Χωροταξίας, ενός κρατικού λειτουργού ως Προέδρου του Συμβουλίου -και μάλιστα με δικαίωμα ψήφου- θα θέσει εν αμφιβόλω την αμεροληψία του οργάνου, θίγοντας καίρια την ανεξαρτησία του οργάνου.

Παρατηρήσεις επί του Σχεδίου Νόμου «Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη»

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος & Πολιτισμού
Ιούνιος 2014**

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος & Πολιτισμού είχε ενεργή συμμετοχή στη συζήτηση για την αναμόρφωση του πλαισίου χωρικού σχεδιασμού που οργάνωσε το ΥΠΕΚΑ το 2013. Είχε υποβάλλει τότε λεπτομερές υπόμνημα με συγκεκριμένες προτάσεις για τη ριζική αναδιάρθρωση του σχετικού πλαισίου, σε πέντε επίπεδα, με στόχο το ξεκαθάρισμα της πολυνομίας και των επικαλύψεων και των συγκρούσεων των υφισταμένων ρυθμίσεων. (επισυνάπτεται αντίγραφο). Στο υπόμνημα είχε επισημάνει την αξία της ύπαρξης ενός σταθερού πλαισίου, όχι μόνο για την διασφάλιση του περιβάλλοντος αλλά και για την ανάπτυξη, μέσω αειφόρων επενδύσεων, τονίζοντας και την οικονομική αξία του περιβάλλοντος, ως πρώτης ύλης της βαριάς μας βιομηχανίας: του τουρισμού. Είχε τεκμηριώσει **ότι οι επενδύσεις δεν εμποδίζονται από τις χωροταξικές και πολεοδομικές ρυθμίσεις, αλλά από την απουσία τους.**

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ μελέτησε με δέουσα προσοχή το Σχέδιο Νόμου «Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη» που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 8 Μαΐου, με αυτό τον σκοπό. Το νομοσχέδιο πράγματι καλύπτει θεματικά πολλά από αυτά που η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ είχε προτείνει σε Υπόμνημά της προς το ΥΠΕΚΑ, ήδη από τον Δεκέμβριο του 2012. Συγκεκριμένα:

- i. περιέχει τη δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης γεωχωρικών δεδομένων με συνεχή ενημέρωση.
- ii. την κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας και το ξεκαθάρισμα της μόλις ψηφισθούν οι νέες διατάξεις.
- iii. τη διάρθρωση του χωρικού σχεδιασμού και εφαρμογής στα πέντε επίπεδα που είχαμε προτείνει (Εθνικό-περιφερειακό-μητροπολιτικό-τοπικό-ρυμοτομικό) αλλά δίνοντας κυρίαρχο ρόλο στα ειδικά χωροταξικά, τα οποία δεν είναι τομεακά – όπως σήμερα – αλλά ανταγωνιστικά των τοπικών, με αυξημένη ισχύ.

Το παρόν σχέδιο νόμου, **έχει σημαντικές παραλείψεις, συγχύσεις και στρεβλώσεις (από ότι διαφαίνεται στο κείμενο σκόπιμες) που αντί να δημιουργούν ένα ξεκάθαρο, αποτελεσματικό και αειφόρο πλαίσιο χωρικού σχεδιασμού υποβαθμίζουν μία ήδη προβληματική κατάσταση διότι:**

- i. δεν τολμούν να θίξουν το καίριο πρόβλημα των συναρμοδιοτήτων και της αδυναμίας του ΥΠΕΚΑ να διαχειριστεί το θέμα του αειφόρου σχεδιασμού, αντίθετα δημιουργούν πλήρη σύγχυση με την προσθήκη και άλλων φορέων,
- ii. δεν τολμούν να κάνουν την ουσιαστική σύνδεση με τον σχεδιασμό του αιγιαλού και της παραλίας,
- iii. εισάγουν εντονότερη σύγχυση στη σχέση των ΣΜΠΕ και ΜΠΕ με τον χωρικό σχεδιασμό «ξεδοντιάζοντας» τις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- iv. αντί για σταθερότητα, διαφάνεια και αντικειμενικότητα στις διαδικασίες χωρικού σχεδιασμού, τις καθιστούν ένα είδος «φυσαρμόνικας», την οποία μπορεί να παίζει κατά βούληση η πολιτική ηγεσία και οι «επενδυτές», οι οποίοι αποκτούν τη δυνατότητα πολεοδόμησης ή κατά βούληση ρύθμισης των πάντων, με τη θέσπιση περιοχών παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.
- v. την μερική αναμόρφωση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας (ΕΣΧ), με ασαφείς αρμοδιότητες, και την εν πολλοίς εξουδετέρωσή του από την νέο-ιδρυόμενη Εκτελεστική Επιτροπή.
- vi. επιπλέον, ο χωρικός σχεδιασμός, όλων των επιπέδων, μπορεί να αναθεωρείται οποτεδήποτε, κατά τη βούληση του ΥΠΕΚΑ ή **και άλλων συναρμόδιων αρχών**, όπως του Υπουργείου Τουρισμού.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ έχει υποβάλλει και ηλεκτρονικά αναλυτικά και κατ' άρθρο σχόλια και παρατηρήσεις στην εν λόγω διαβούλευση (<http://www.opengov.gr/minenv/?p=6197>).

Ειδικές κατ' άρθρο παρατηρήσεις:

Άρθρο 3 - Εθνική Χωροταξική Πολιτική (Ε.Χ.Π)

- i. Δυστυχώς η πρόταση διαιωνίζει την έλλειψη ουσιαστικής σύνδεσης μεταξύ χωροταξικού σχεδιασμού και αναπτυξιακού προγραμματισμού, κλειδί της μέχρι τώρα παθογένειας του συστήματος χωρικού σχεδιασμού της χώρας. Η απλή αναφορά: «Για τη σύνταξη της Εθνικής Χωροταξικής Πολιτικής λαμβάνονται υπόψη η Εθνική Αναπτυξιακή Στρατηγική....και το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων...» δεν αρκεί, όπως η εμπειρία εφαρμογής του ισχύοντος ν.2742/1999 απέδειξε. Απαιτείται ουσιαστική και αμφίδρομος σύνδεση μεταξύ των Μεσο-προθέσμων Πλαισίων Οικονομικής Ανάπτυξης και της ΕΧΠ, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι στόχοι των δευτέρων, χωρίς να θυσιάζεται το περιβάλλον στην οικονομική ανάπτυξη. Η Ελληνική Εταιρεία, με την πρότασή της για μια ριζική Περιβαλλοντική Φορολογική Μεταρρύθμιση συνδέει αρμονικά τα δύο και επιπλέον και την Κοινωνική Πολιτική.
- ii. Η προβλεπόμενη διαδικασία έγκρισης της Εθνικής Χωροταξικής Πολιτικής παρουσιάζει ασάφειες και Συνταγματικά κενά: «υποβάλλεται στο Υπουργικό Συμβούλιο για έγκριση και ανακοινώνεται στη Βουλή για συζήτηση κατά τις κείμενες διατάξεις.» Η Βουλή δηλ.- σε ολομέλεια ή όχι; - συζητάει απλώς, χωρίς να εγκρίνει; Αλλά και αν η συζήτηση συνεπάγεται δικαίωμα λήψης τελικής απόφασης, με βάση ποιο άρθρο του Συντάγματος ολοκληρώνεται η διαδικασία; Είναι το άρθρο 79 παρ.8 ή άλλο;
- iii. Πρέπει και εδώ να προστεθεί η υποχρεωτική γνωμοδότηση του ΕΣΧ, καθώς επίσης να περιοριστεί και η συναρμοδιότητα, άλλων Υπουργείων στα απολύτως αναγκαία.

Άρθρο 4 - Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας (ΕΣΧ)

- i. Βασική διοικητική αρχή επιβάλλει οι ελέγχοντες να μην είναι και ελεγχόμενοι. 17 από τα 21 μέλη είναι είτε εισηγητές του Χωροταξικού Σχεδιασμού (όπως ο Γ.Γ. ΥΠΕΚΑ και σε μικρότερο βαθμό ο εκπρόσωπος της ΚΕΔΕ και της ΕΝΠΕ) είτε έχουν σοβαρή σύγκρουση συμφερόντων, αφού εκπροσωπούν επιχειρηματικούς και επαγγελματικούς φορείς, που είναι είτε χρήστες εξαρτώμενοι από τα σχέδια, είτε εκπροσωπούν επιστήμονες που τα εκπονούν. Πιστεύουμε ότι μερικοί από τους εκπροσώπους των φορέων πρέπει να αντικατασταθούν από ανεξάρτητα πρόσωπα κύρους (π.χ. προέδρους ανεξαρτήτων Αρχών, δημοσίων φορέων προστασίας του περιβάλλοντος καθηγητές του γνωστικού αυτού αντικειμένου ή δικαστικούς).
- ii. Το ΕΣΧ είναι εξ ορισμού γνωμοδοτικό όργανο. Το Σ/Ν το θέλει «*όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα ιδιαίτερης σημασίας που αφορούν την άσκηση της εθνικής χωροταξικής πολιτικής και πολιτικής βιώσιμης ανάπτυξης*» που «*εκφράζει απόψεις*». Όμως γιατί χρειάζεται τέτοιο πολυτελές όργανο (και μάλιστα εν μέσω κρίσεως) για να «*εκφράζει απόψεις*», χωρίς συνέχεια και συνέπεια. Το ΕΣΧ πρέπει **να γνωμοδοτεί** προς τη Διοίκηση για την Εθνική Χωροταξική Πολιτική και για τα Στρατηγικά Χωροταξικά Πλαίσια -και μάλιστα μετά ψήφου- κατά το επιτυχημένο πρότυπο του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου.
- iii. Το **γνωμοδοτικό** ΕΣΧ δεν μπορεί να έχει στο έργο αυτό εξουσιοδοτημένο **εκτελεστικό όργανο** το οποίο στην ουσία αποφασίζει, όπως είναι η Εκτελεστική Επιτροπή του Άρθρου 4, παρ. 3, που ορίζεται αρμόδια για τα χωροταξικά σχέδια περιφερειακού και τοπικού χαρακτήρα, δηλαδή τα μόνα που καθορίζουν το κρίσιμο μέγεθος των χρήσεων γης. Σημειώνεται η μειωμένη εκπροσώπηση (με τον Γ.Γ. και τέσσερα μέλη), χωρίς εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών. Αυτό αποτελεί διαφανή προσπάθεια περαιτέρω περιορισμού της ισχύος του ΕΣΧ. Αν η αιτιολογία είναι η διεκπεραίωση του φόρτου εργασίας, τότε η λύση δεν είναι η Εκτελεστική Επιτροπή, αλλά μια ισχυρή και κατάλληλα στελεχωμένη Γραμματεία, κατά τη λεπτομερή πρότασή μας στο συνημμένο κείμενο.

Άρθρο 5 – Εθνικά Χωροταξικά Πλαίσια (Ε.Χ.Π.)

1. Στο άρθρο αυτό πρέπει να περιορισθεί η συναρμοδιότητα των άλλων Υπουργείων, αφού στη πράξη είναι ένας από τους κυριότερους παράγοντες εξουδετέρωσης του χωροταξικού σχεδιασμού. Επίσης είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί το ζήτημα της νομικής δεσμευτικότητας των χωροταξικών σχεδίων, αρχής γενομένης από τα Στρατηγικά Χωροταξικά Πλαίσια και προχωρώντας προς τις Περιφερειακές χωροταξικές Στρατηγικές και τα Τοπικά και Ειδικά Χωρικά Σχέδια. Το ερώτημα έχει ήδη τεθεί μετά το ν.2742/1999 και αιωρείται: Τα χωροταξικά σχέδια, πλην των ενδεικτικών προτάσεων και κατευθυντηρίων διατάξεων προς τα

υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού (διατάξεων που δεσμεύουν τη διοίκηση), αποτελούν και κανόνες δικαίου εφαρμοστέους και δεσμευτικούς έναντι τρίτων; Αλλά και η δέσμευση της διοίκησης μέχρι ποιό βαθμό φτάνει; Μέχρι σήμερα οι απαντήσεις στα ερωτήματα έχουν αφεθεί στην ευθύνη της νομολογίας. Είναι καιρός, να σταθεί ο νομοθέτης, με προσοχή, στο είδος δικαίου που εισάγουν τα χωροταξικά σχέδια, ώστε να αποφευχθούν ακραίες καταστάσεις, είτε αποστέρησης της χωροταξίας από κάθε δεσμευτικότητα, είτε πλήρους ανατροπής του προγραμματικού και κατευθυντηρίου χαρακτήρα της. Απαιτείται προς τούτο να περιορισθούν τα πολλαπλά επίπεδα σχεδιασμού, να υιοθετηθεί μια ορθολογική σύνδεση ανάμεσά τους και να διευκρινιστεί με σαφήνεια ο εκάστοτε νομικής φύσεως χαρακτήρας τους.

2. Περαιτέρω, η νέα διαδικασία πρέπει να εξουδετερώσει τις σημερινές συγκρούσεις και κενά στη σύμπλευση Στρατηγικών Χωροταξικών Πλαισίων και ΣΠΕ. Οι Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αποτελούν Κοινοτικό Κεκτημένο που δεν μπορεί να εξουδετερωθεί ή να νοθευτεί, στη λογική της εύκολης και απλουστευμένης λύσης, με την οποία αποφεύγουμε τα όποια δυσάρεστα και «ΦΑΙΝΟΜΑΣΤΕ» συνεπείς ως προς τις κοινοτικές μας υποχρεώσεις. Η τηρούμενη ήδη πρακτική παράλληλης εκπόνησης και ταυτόχρονης έγκρισης του Χωρικού Σχεδίου και της οικείας ΣΠΕ μετέβαλε την εφαρμογή του θεσμού της ΣΠΕ σε παρακολούθημα των διεργασιών προώθησης του Χωρικού Σχεδιασμού και το σκοπό της ΣΠΕ σε μία «επιβεβαίωση» της ορθότητας των επιλογών των χωρικών επεμβάσεων, με κάποιες ίσως επί μέρους παρατηρήσεις, για να τηρούνται και τα προσχήματα.

3. Το Άρθρο 5 προβλέπει ότι «τα Στρατηγικά Χωροταξικά Πλαίσια αναθεωρούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την έγκρισή τους, ανά πενταετία, εφόσον προκύψει τεκμηριωμένη ανάγκη προς τούτο από τις εκθέσεις αξιολόγησης. Κατ' εξαίρεση δύναται να τροποποιηθούν νωρίτερα από το παραπάνω χρονικό διάστημα με στόχο τη βελτίωση και την επικαιροποίηση τους προκειμένου:

- i. να αντιμετωπισθούν ζητήματα που ανακύπτουν από την προώθηση ή εφαρμογή προγραμμάτων διεθνούς, ευρωπαϊκού, διασυνοριακού, διακρατικού ή διαπεριφερειακού χαρακτήρα,
- ii. να καθορισθούν εθνικές κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση εξαιρετικών αναγκών από φυσικές ή τεχνολογικές καταστροφές και κινδύνους.
- iii. να αντιμετωπισθούν εξαιρετικές και απρόβλεπτες ανάγκες και νέα δεδομένα, για έργα εθνικής σημασίας ή έργα και δράσεις εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων, τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στον αρχικό σχεδιασμό.
- iv. να προσαρμοσθούν σε σχετικές παρατηρήσεις και υποδείξεις της έκθεσης αξιολόγησης.
- v. να ενσωματώσουν προτάσεις υποκείμενων σχεδίων στα πλαίσια της ανάδρασης».

Προτείνεται η κατάργηση της παρ. iii επειδή στην ουσία επιτρέπει την αναθεώρηση οποτεδήποτε, κατά το δοκούν στο ΥΠΕΚΑ, του ΣΧΠ, του οποίου τα έργα, είτε εθνικά είτε κοινοτικά έχουν περίοδο εκκόλαψης άνω των 5 ετών. Ένας πρόσθετος λόγος είναι η ουσιαστική κατάργηση της ισχύος της έκθεσης αξιολόγησης.

7. Όπου στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας αναφέρεται το «Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» νοείται εφεξής το Στρατηγικό Χωροταξικό Πλαίσιο του παρόντος άρθρου.

Παρατήρηση: Κεντρική αιτία της σημερινής αναρχίας είναι η συναρμοδιότητα των πολλών υπουργείων, που το καθένα έχει τη δική του ατζέντα. (Παράδειγμα το αναβληθέν Ν/σχέδιο για τον αιγιαλό και παραλία). Προτείνεται η ριζική αναθεώρηση του καθεστώτος αυτού με την καθιέρωση αποκλειστικής αρμοδιότητας του ΥΠΕΚΑ στον χωροταξικό σχεδιασμό και περιορισμένο δικαίωμα προσφυγής των άλλων υπουργείων σε κάποια μορφής διαιτησία.

Άρθρο 6 - Περιφερειακά Χωροταξικά Πλαίσια (Π.Χ.Π)

Προτείνεται η παρακάτω αλλαγή του άρθρου

9. β. Πριν την έγκριση των Περιφερειακών Χωροταξικών Στρατηγικών απαιτείται η προηγούμενη γνωμοδότηση του ΕΣΧ καθώς και η γνώμη του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου, η οποίες παρέχονται μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τη λήψη της σχετικής μελέτης. Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας η διαδικασία συνεχίζεται χωρίς τη σχετική γνώμη. Ειδικά για τη χωρική διάρθρωση παραγωγικών τομέων ή κλάδων και τη χωρική διάρθρωση των περιφερειακών δικτύων μεταφορών και λοιπής τεχνικής υποδομής απαιτείται επιπλέον η γνώμη των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργείων, η

οποία παρέχεται εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από τη λήψη της σχετικής μελέτης. Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας η διαδικασία συνεχίζεται χωρίς τη σχετική γνώμη.

Άρθρο 6 - Ρυθμιστικά Σχέδια

Δεν αντιλαμβανόμαστε τι εξυπηρετεί η κατάργηση του μητροπολιτικού σχεδίου Θεσσαλονίκης.

Άρθρο 7 - Τοπικό Χωρικό Σχέδιο (Τ.Χ.Σ) και Ειδικό Χωρικό Σχέδιο (Ε.Χ.Σ)

Παρατήρηση στο 1.3.β:

Δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε τα μάτια μας, διαβάζοντας την παραπάνω ρύθμιση. Ουσιαστικά λέει ότι η συνολική εκτός σχεδίου επιφάνεια, πολεοδομείται, αφού επιτρέπεται η εγκατάσταση του συνόλου των χρήσεων γης σε αυτήν. Φαινομενικά εξαιρείται η οικιστική χρήση, αλλά στην ουσία περιλαμβάνεται και αυτή μέσω των ΠΟΤΑ και άλλων παρόμοιων «υποδοχέων». Όλα τα άλλα επιτρέπονται.

Αντίθετα πιστεύουμε ότι θα αποτελούσε σταθμό για την απόκτηση επιτέλους κάποιας χωροταξικής πολιτικής **η κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης**. Οι υπαρκτή ανάγκη χωρικής επέκτασης ορισμένων χρήσεων, μεταξύ των οποίων και οι παραπάνω, μπορεί να ικανοποιείται μόνο μέσω της επέκτασης των σχεδίων πόλεως ή οικισμών μετά από αυστηρή διαδικασία. Αν παρ' ελπίδα ακολουθηθεί η πρόταση του άρθρου 1.3.β. τι θα γίνει με την εισφορά σε γη και χρήμα; θα μηδενιστεί;

Ποια είναι η νομική και ιεραρχική διαφορά των τοπικών και των ειδικών χωροταξικών σχεδίων. Τα ειδικά χωροταξικά με τη σημερινή τους έννοια (τομεακά) αρκετή σύγχυση και προβλήματα έχουν δημιουργήσει. Αρκετά από αυτά έχουν προσβληθεί στο ΣΤΕ. Τα νέα ειδικά συνιστούν ένα άχρηστο κατά τη γνώμη μας πλεονασμό. Εάν η δικαιολογία είναι και πάλι οι «επενδύσεις», γιατί τα ΤΧΣ σε συνδυασμό με τα ΡΣ δεν μπορούν να δώσουν την ίδια λύση. Εκτός αν η σύγχυση είναι σκόπιμη για να περάσουν ευκολότερα «ανώμαλες» στην ουσία χωροταξικές λύσεις.

Άρθρο 10 - Ρυμοτομικά Σχέδια Εφαρμογής (Ρ.Σ.Ε.)

Πολύ σωστά επιχειρείται επιτάχυνση των διαδικασιών έγκρισης του Ρυμοτομικού Σχεδίου (ΡΣ), η οποία όμως περιορίζεται στη μείωση του χρόνου υποβολής ενστάσεων κ.λπ. και στην ταυτόχρονη σύνταξη και έγκριση της πράξης εφαρμογής (ΠΕ). Η μέχρι τώρα εμπειρία καθιστά προφανές το γεγονός ότι ο περιορισμός χρόνου στις διαδικασίες έγκρισης του ΡΣ σε τίποτα δεν ωφελεί, εφόσον η ΠΕ, που συντάσσεται παράλληλα, ακολουθήσει τις τηρούμενες σήμερα διαδικασίες. Το ΣΝ δεν προβλέπει τίποτα για την ΠΕ για την οποίαν είναι πρωτίστως αναγκαίο να ληφθούν μέτρα στην κατεύθυνση εκλογίκευσης του χρόνου. Όσο το καθεστώς σύνταξης της ΠΕ παραμένει ως έχει, με τις κλιμακούμενες εισφορές και την αναγωγή υπολογισμού του μεγέθους των ιδιοκτησιών σε από ετών παρελθούσες ημερομηνίες (κάτι που εξωθεί σε πλασματικά συμβόλαια και άλλες περίεργες διεξόδους) η ολοκλήρωση του σχεδίου θα εξακολουθεί να διαιωνίζεται, όπως και σήμερα, με όλες τις επακόλουθες συνέπειες της τοπικής και κατά περίπτωση εφαρμογής του σχεδίου, της μείωσης των κοινοχρήστων/κοινοφελών χώρων, της ακαταστασίας αν όχι του χάους σε νεοαναπτυσσόμενες περιοχές, του κοινωνικού, οικονομικού και περιβαλλοντικού κόστους.

Άρθρο 11 - Ψηφιοποίηση και καταγραφή των θεσμικών γραμμών, πληροφοριών κλπ

Εδώ υπάρχει πρόβλημα πιστής εφαρμογής της Οδηγίας Inspire. Οι εισαγόμενες ρυθμίσεις και όροι, όπως οι *θεσμικές γραμμές*, που δεν αναφέρονται στην Οδηγία πρέπει να διευκρινιστούν και να συντονιστούν με τα προβλεπόμενα σ' αυτήν. Τα πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης (Περιφερειακά, Ειδικά) παρέχουν κατευθύνσεις χωρίς σαφή γεωχωρική οριοθέτηση των περιοχών στις οποίες παρεμβαίνουν και είναι αμφίβολο εάν και κατά πόσον μπορούν να αποτελέσουν γεωχωρικές ενότητες.

Άρθρο 12 - Κωδικοποίηση διατάξεων χωροταξίας και πολεοδομίας

Ποιος ο λόγος απ' ευθείας ανάθεσης, κατά παρέκκλιση μάλιστα των κειμένων διατάξεων, σημαντικού έργου της κωδικοποίησης σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας ή σε επιστημονικά ιδρύματα ή ινστιτούτα; Γιατί, δεν μπορεί το έργο να εκτελεστεί, όπως έγινε επιτυχώς και στο παρελθόν από τις Υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ; Αν η δικαιολογία είναι η επιτάχυνση της διαδικασίας, μάλλον το αντίθετο θα συμβεί με τη σύγχυση των αναθέσεων σε τρίτους.

----- Προωθημένο μήνυμα -----

Από: **YANNIS MICHAIL** <michail@ellinikietairia.gr>

Ημερομηνία: 24 Ιουνίου 2014 - 5:31 μ.μ.

Θέμα: ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για Σχέδιο Νόμου

Προς: lafazanis@syn.gr, lazarch@nd.gr, m.triantaf@parliament.gr, litsa.ammanatidou@gmail.com, Itsavdar@otenet.gr, m.giannakaki@parliament.gr, msalmas@otenet.gr, mtamilos@gmail.com, ninikolopoulos@gmail.com, ouzounidismarinos@yahoo.com, p.moutsinas@parliament.gr, p.rigas@parliament.gr, philippos@sachinidis.gr, po@kolliaskostas.gr, politikografeio@kostastsiaras.gr, ppanagiotopoulos@parliament.gr, ppavlopoulos@prokopispavlopoulos.gr, press@nkaklamanis.gr, savanast@otenet.gr, skaloyan@otenet.gr, spiros@ke.kke.gr, syn@parliament.gr, syrizakozanis@gmail.com, tassos@nerantzis.gr

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2014

Αρ. Πρωτ 414 / Ε.Ε.

Αξιότιμε κυρία/κύριε Βουλευτή,

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού παρακολουθεί με μεγάλη ανησυχία τη βεβιασμένη νομοθέτηση τα του Σχεδίου Νόμου «Χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη».

Αναγνωρίζοντας την οξύτατη ανάγκη για την ταχεία ψήφιση του, δεν μπορούμε να αποδεχτούμε τόσο την εξαιρετικά βραχεία διαβούλευση του στην Βουλή όσο και την πληθώρα των άκρως επισφαλών και ζημιογόνων διατάξεων τους.

Σας επισυνάπτουμε τις τεκμηριωμένες θέσεις της ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού με την παράκληση να εξαντλήσετε τα βουλευτικά σας καθήκοντα για την απόσυρση ή την ριζική τροποποίηση των προαναφερθεισών διατάξεων.

Με την παράκληση να μας ενημερώσετε για τις σχετικές θέσεις σας, παραμένουμε στη διάθεση σας για κάθε διευκρίνιση.

Με ιδιαίτερη τιμή,

Γιάννης Μιχαήλ